

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 15 grudnia 2020 roku powódka A. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. Z. kwoty 15 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 17 października 2020 roku do dnia zapłaty wraz kosztami postępowania. Niniejszym pozwem powódka domaga się od pozwanego na podstawie art. 410 k.c. zwrotu świadczenia nienależnego w postaci uiszczonej zaliczki na poczet wykonania umowy, która ostatecznie nie doszła do skutku.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 15 stycznia 2021 roku, w którym przedmiotowy nakaz zaskarżono w całości, pozwany kwestionując żądanie pozwu, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. P. prowadzi Hotel (...) w O.. Pełnomocnikiem powódki upoważnionym do reprezentowania w zakresie prowadzonego przedsiębiorstwa jest jej syn J. P., który legitymuje się stosownym pełnomocnictwem od powódki. Syn powódki zasadniczo zajmuje się sprawami technicznymi, sprzętem, remontami w prowadzonym obiekcie oraz negocjowaniem umów z kontrahentami powódki.

W 2013 roku pozwany M. Z. dostarczył i zamontował w Hotelu powódki (...) w O. wannę (...) z jaccuzzi. Na wykonane prace pozwany udzielił powódce dwuletnią gwarancję. W trakcie wykonywania przez pozwanego na rzecz powódki prac pozwany poznał się z J. P.. J. P. w kolejnych latach nawiązał z pozwanym współpracę, w ramach której pozwany miał serwisować wanny z jaccuzzi zakupione przez J. P., dostarczane i montowane u kontrahentów powódki.

W 2017 roku J. P. przeprowadził się do K., gdzie powódka wybudowała i prowadzi drugi obiekt hotelowy o nazwie (...). Do hotelu (...) w O. J. P. przyjeżdżał już rzadziej, zazwyczaj w weekendy.

Po okresie gwarancyjnym dochodziło do usterek w zamontowanej wannie z jaccuzzi w Hotelu (...) w O.. Informacje o usterekach przekazywali pracownicy recepcji tego hotelu. Pozwany naprawiał zgłaszane usterki w okresie pogwarancyjnym.

Pozwany w miesiącach maj - czerwiec 2018 wykonywał kilka napraw w strefie (...) hotelu powódki w O.. Naprawy pozwany przeprowadzał w dni robocze. W tym czasie pozwany współpracował z M. Ż., który pomagał mu w naprawach pogwarancyjnych. W trakcie kilku pobytów pozwanego w O. pozwany wraz z M. Ż. nocował w hotelu powódki, a pomieszczenia do napraw serwisowych udostępniał mu konserwator zatrudniony w hotelu powódki. Zdarzyło się, że podczas jednego z pobytów w O. J. P. uczestniczył we wspólnym posiłku z pozwanym i M. Ż.. W hotelu w O. pozwany w 2018 r. wykonywał kilka napraw serwisowych - sterowników, hydrauliki, elektryki w saunie parowej i w jaccuzzi. Pozwany założył generator pary, wymienił pompy, podzespoły, naprawił maszynownię. Wymieniał także dwie dmuchawy, pulpit. J. P. w 2018 roku zlecił pozwanemu naprawę wanny (...) zamontowanej na Słowacji. Pozwany w związku z tym odbył wyjazd na Słowację, gdzie wcześniej montował wannę z jacuzzi na prywatnej posesji, zakupioną i dostarczoną przez J. P.. W związku ze zgłaszanym przez nabywcę wyciekami pozwany wykonał uszczelnienie tej wanny.

Dowód:

- dokumentacja fotograficzna k. 33,
- zeznania świadka J. P. k. 61-62, k. 64-66, k. 95,
- zeznania świadka M. Ż. k. 62-64, k. 65-66,
- zeznania powódki A. P. k. 66-67,

- zeznania pozwanego M. Z. k. 92-94.

J. P. polecił pozwanemu, aby faktury za wykonane w 2018 r. prace serwisowe wystawiał na powódkę. Wobec czego w dniu 21 czerwca 2018 roku pozwany M. Z. wystawił powódce A. P. fakturę VAT Nr (...) na kwotę 15 000 zł tytułem usługi serwisowej (naprawa strefy S. hotel (...)). Faktura obejmowała wymienione wcześniej prace serwisowe w strefie mokrej (...) w O., zamontowanie sterownika parowego, generatora pary, instalacji hydraulicznej i wodnej, jak również naprawę wanny jacuzzi na Słowacji. Fakturę pozwany przesłał na maila J. P.. Termin płatności przedmiotowej faktury upływał w dniu 26 czerwca 2018 roku. J. P. jest odpowiedzialny za weryfikację faktur wystawianych na powódkę pod względem merytorycznym. Zdarzało się, że powódka zalegała z płatnościami na rzecz swoich kontrahentów. W dniu 2 sierpnia 2018 roku J. P. polecił uregulowanie należności na rzecz pozwanego z ww. faktury VAT Nr (...) drogą przelewu bankowego tytułem „ (...) naprawa jacuzzi”.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 15,
- potwierdzenie przelewu k. 16,
- zeznania świadka J. P. (częściowo) k. 61-62, k. 64-66, k. 95,
- zeznania powódki A. P. k. 66-67,
- zeznania pozwanego M. Z. k. 92-94.

Pod koniec lata 2018 roku J. P. negocjował z pozwanym M. Z. w K. wykonanie kolejnych robót montażowych w strefie (...) w drugim obiekcie hotelowym powódki A. w K.. Na hali pozwanego w G. odbyło się spotkanie pozwanego z J. P., w którym ustalono zakres robót w hotelu (...) w K.. Pozwany miał sporządzić wycenę prac. Pozwany zakupił na poczet przyszłych prac wannę (...) za kwotę 15.000 zł, która miała być zamontowana w obiekcie w K.. Po spotkaniu z J. P. w wiadomości e – mail z dnia 18 września 2018 roku pozwany przedstawił powódce zestawienie urządzeń i elementów wyposażenia basenów – brodzika dla dzieci oraz basenu rekreacyjnego. Wskazał, iż suma kosztów całkowita za basen dla dzieci i basen rekreacyjny wyniesie netto 158 700 zł, a za „wannę spa O. pool spa wraz z montażem – cena netto 30 000 zł (zapłacono 15.000 zł brutto). W odpowiedzi J. P. wskazał, że podczas spotkania na hali pozwanego w G. ustalili koszt wanny (...) za kwotę 30.000 zł brutto. Na co pozwany odpowiedział, że „jasne, że tak, ale bez żadnej faktury”.

Pozwany chciał, żeby ustalenia stron zostały sformalizowane w drodze umowy pisemnej. Pozwany przygotował projekt pisemnej umowy na zleczone prace, ale do podpisania umowy stron nie doszło, gdyż oferta pozwanego nie została ostatecznie przyjęta przez powódkę. J. P. oświadczył, że powódka znalazła tańszego wykonawcę.

Dowód:

- korespondencja e-mail k. 18,
- zeznania świadka J. P.(częściowo) k. 61-62, k. 64-66, 95;
- zeznania pozwanego M. Z. k. 92-94.

Pismem z dnia 6 października 2020 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 15000 zł tytułem nienależnego świadczenia w postaci uiszczonej zaliczki w terminie do dnia 16 października 2020 roku na wskazany numer rachunku bankowego. Pozwany odmawiał zapłaty.

Dowód:

- ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 6 października 2020 roku k. 20-21,

- potwierdzenie k. 22-24,
- zeznania pozwanego M. Z. k. 92-94.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie, Sąd oparł się w pierwszym rzędzie na treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c.), których autentyczności strony nie kwestionowały, częściowo wyciągając odmienne wnioski. Za podstawę swoich ustaleń Sąd przyjął również w całości zeznania świadka M. Ż., oceniając je jako szczerze i prawdziwe. Świadek ten szczegółowo wyjaśnił zakres wykonanych przez pozwanego prac serwisowych, chronologii zdarzeń, opisał także topografię obiektów, w których były one wykonywane, przypominał o towarzyszących wydarzeniach podczas każdego z wyjazdów do O. i na Słowację, w których świadek uczestniczył z pozwanym. Również spontaniczne reakcje ww. świadka na widok świadka powódki w toku konfrontacji jego zeznań z J. P. doprowadziły sąd do przekonania o prawdziwości świadka. W szczególności że treść zeznań świadka pozwanego nie był konsultowana z pozwanym.

Z kolei na zeznaniach świadka powódki J. P. Sąd bazował w zakresie, w jakim znajdowały one potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym z dokumentów lub bezspornych twierdzeniach stron. Sąd miał w pierwszej kolejności na względzie, że nie można zeznań ww. świadka traktować do końca jako obiektywnych, gdyż będąc synem powódki i faktycznie prowadząc działalność gospodarczą w jej imieniu, w sposób oczywisty solidaryzuje się z powódką. Wskazać należy, że ww. świadek potwierdził, że po upływie okresu gwarancyjnego zgłaszano mu usterki w strefie (...) w obiekcie powódki w O., jak również to, że zlecił pozwanemu naprawę przeciekającej wanny na terenie Słowacji. Świadek mógł nie odnotować wszystkich pobytów pozwanego związanych z pracami naprawczymi w hotelu powódki w 2018 r. Świadek od 2017 roku nie mieszkał w O., do hotelu powódki przyjeżdżał zasadniczo na weekendy, a pozwany wykonywał swoje prace w dni robocze. Sąd miał także na uwadze sposób składania zeznań wymienionego świadka i jego reakcję, którą można nazwać daleko idącym „zmieszaniem”, w toku konfrontacji jego zeznań ze świadkiem M. Ż., podczas których ujawniono nawiązanie z pozwanym współpracy w zakresie serwisowania wanien w innych obiektach, w tym na Słowacji. Ponadto, zwraca uwagę, że świadek J. P. z wykształcenia jest ekonomistą. Z uwagi na powyższe okoliczności niewiarygodnie w ocenie sądu świadek zeznał, że nie zapoznał się z treścią przesłanej mu przez pozwanego mailem faktury z 21 czerwca 2018 r. za wykonane usługi serwisowe. Świadek bowiem w zakresie swojego upoważnienia weryfikował dokumenty księgowo, zlecał dyspozycję przelewu. Gdyby świadek nie zlecał pozwanemu prac naprawczych, to w takiej sytuacji niezwłocznie wychwyciłby owe nieścisłości, zmierzając do skorygowania faktury. Przede wszystkim nie wydawałby polecenia przelewu na rzecz pozwanego niebagatelnej kwoty 15.000 zł, wskazując w treści tego przelewu, że dotyczy on faktury o konkretnym numerze za „naprawę jacuzzi” (k. 16). W ocenie sądu sposób składania zeznań przez świadka nie doprowadził sądu do przekonania o prawdziwości wersji powódki, że świadek opłacił ww. fakturę pozwanego (k. 15) będąc przekonany, że odnosi się do zaliczki na poczet prac pozwanego w obiekcie powódki w K., która to umowa z pozwanym ostatecznie nie doszła do skutku. O czym będzie jeszcze mowa w dalszych rozważaniach. Innymi słowy, zeznania świadka nie zdyskredytowały wersji prezentowanej przez pozwanego, że kwota uiszczona przez powódkę 2 sierpnia 2018 r. tytułem ww. faktury dotyczyła wykonanych uprzednio w 2018 r. prac serwisowych, a nie zaliczki na poczet prac montażowych w K., których pozwany nie wykonał.

Sąd przeprowadził także dowód z przesłuchania stron. Powódka zasadniczo miała znikomą wiedzę na temat okoliczności wskazanych w pozwie, istotnych dla rozstrzygnięcia. Potwierdziła natomiast, że były często zgłaszane przez pracowników recepcji problemy z jacuzzi w hotelu w O., że to syn, będący jej pełnomocnikiem zajmował się kwestiami technicznymi w obiektach i kontaktował się z pozwanym. Jak również, że zdarzały jej się zaległości w płatnościach. Sąd nie znalazł powodów, by odmówić wiary jej zeznaniom. Sąd uznał zeznania pozwanego, że sporna faktura dotyczyła i została opłacona tytułem rzeczywiście wykonanych prac naprawczych. Pozwany szczegółowo wyjaśnił, jakie prace serwisowe wykonał na rzecz powódki. Kategorycznie zaprzeczył wersji powódki, a konkretnie świadka J. P., z którym został skonfrontowany, że kwota 15.000 zł przelana w dniu 2 sierpnia 2018 r. została opłacona tytułem zaliczki na przyszłe prace w K., jak również, że zapewniał w późniejszym czasie pełnomocnika powódki, iż zwróci tę kwotę powódce. Sąd innymi słowy uwierzył pozwanemu, że kwota 15.000 zł wymieniona w prowadzonej we wrześniu 2018 r. korespondencji mailowej ze świadkiem powódki (k. 18) nie odnosi się do uiszczony zaliczki, a do

zakupionej wanny, która miała zostać zamontowana. Pozwany potwierdził prawdziwość swoich zeznań po odebraniu przyrzeczenia i pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Jeszcze raz podkreślić należy, że zawnioskowany przez powódkę kluczowy świadek J. P. nie zdyskredytował wersji i prawdomówności pozwanego, z uwagi na wspomniany wyżej sposób składania zeznań świadka powódki. Dla porządku wskazać należy, że z uwagi na ograniczone ramy czasowe rozprawy, prowadzonej częściowo zdalnie, protokół pisemny (skrótowy) może nie oddawać w pełni wypowiedzi, sposobu składania zeznań i reakcji przesłuchanych w sprawie osób, które zarejestrowano w protokole elektronicznym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione w całości.

W rozpoznawanej sprawie powódka domagała się od pozwanego zwrotu nienależnego świadczenia w postaci uiszczonej zaliczki w kwocie 15.000 zł na poczet wykonania przez pozwanego basenu rekreacyjnego, brodzika dla dzieci oraz wanny S. z jacuzzi w obiekcie powódki A. w K.. Bezsporne w sprawie było to, iż strony prowadziły negocjacje na temat wykonania robót montażowych w obiekcie powódki w K.. Prace te miały być przedmiotem umowy zawartej pomiędzy stronami, która ostatecznie nie doszła do skutku, gdyż oferta wyceny pozwanego nie została przyjęta przez powódkę. Powódka niniejszym pozwem dochodzi zwrotu zaliczki, o którą pozwany miał zostać bezpodstawnie wzbogacony.

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis art. 410 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 405 k.c. W myśl tych uregulowań, kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia. Z kolei w myśl przepisu art. 411 pkt 1 k.c. nie można żądać zwrotu świadczenia, jeżeli spełniający je wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany.

Pozwany sprzeciwiając się żądaniu pozwu, podnosił, iż wystawiona i opłacona przez powódkę faktura z 21 czerwca 2018 r. - na podstawie której powódka domaga się obecnie zwrotu nienależnego świadczenia – nie była wystawiona jako faktura zaliczkowa na poczet przyszłych prac w K., a dotyczyła faktycznie wykonanych usług serwisowych wykonanych przez pozwanego w hotelu (...) w O. w maju – czerwcu 2018 r. Ustalono, że polecenie przelewu w dniu 2 sierpnia 2018 r. kwoty 15.000 zł, na jaką opiewała sporna faktura, wydał pełnomocnik powódki J. P.. Nie ulega także wątpliwości, że ww. syna powódki w osobie J. P. należy uznać za osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa powódki w rozumieniu art. 97 k.c. (podobnie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2003 r., sygn. IV CK 286/02, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1997 r. sygn. akt III CKN 160/97).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wiarygodnych zeznań pozwanego i jego świadka, sporna faktura istotnie dotyczyła i została uiszczona przez powódkę za rzeczywiście wykonane przez pozwanego usługi serwisowe. Dalszy ciąg zdarzeń w ocenie sądu wskazuje na to, że faktura ta nie dotyczyła kwoty zaliczki, której obecnie domaga się powódka. Z treści wiarygodnych zeznań pozwanego wynika, że kwota 15.000 zł, o której mowa w mailu z 18 września 2019 r., nie ma związku z fakturą z 21 czerwca 2018 r. za wykonane prace naprawcze w innych obiektach powódki. Zwraca uwagę, że kwota 15.000 zł opłacona zgodnie z treścią przelewu tytułem faktury za naprawę jacuzzi (k. 16), nie jest bagatelna. A mając na uwadze dodatkowo wykształcenie ekonomiczne świadka (pełnomocnika) powódki, wyższą z tego tytułu świadomość co do wysokości należnych zobowiązań, to wersja świadka powódki, że uiszczył zaliczkę, a nie wynagrodzenie pozwanego za prace naprawcze, zdaniem sądu nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze cały zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, że powódka nie wykazała, iż drogą przelewu bankowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. uiszczyła zaliczkę na poczet przyszłych prac pozwanego, a tym samym winien on dokonać zwrotu kwoty 15000 zł, o którą został bezpodstawnie wzbogacony. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na powódce (art. 6 k.c.), jako że powódka jest inicjatorem żądań w niniejszym procesie. Z

kolei pozwany w niniejszym procesie wykazał, że faktura VAT Nr (...) dotyczyła prac serwisowych w hotelu w O., nie zaś w K.. Potwierdzają to wiarygodne zeznania zarówno samego pozwanego, jak i świadka M. Ż.. Pozwany wykazał, że faktura ta obejmowała prace serwisowe w strefie mokrej (...), zamontowanie sterownika parowego, generatora pary, instalację hydrauliczną i wodną. Jak również zleconą przez J. P. naprawę związaną z uszczelnieniem jacuzzi w domu na Słowacji i związany z tym wyjazd zagraniczny pozwanego. Analizując powyższe okoliczności i chronologię wydarzeń, Sąd zauważa, iż kwota 15 000 zł została zapłacona przez powódkę w dniu 2 sierpnia 2018 roku za usługi wykonane w hotelu w O. i nie mogła być zaliczką, skoro wycenę przyszłych prac w K. pozwany przesłał powódce w drugiej połowie września 2018 roku. Zaś zgodnie z ustalonym stanem faktycznym kwota 15.000 zł, o której mowa w mailu z dnia 18 września 2018 r., nie odnosi się do zapłaconej przez powódkę zaliczki, a zakupionego przez pozwanego sprzętu - wanny.

W tej sytuacji powództwo jako niewykazane podlegało oddaleniu w całości (pkt I).

Na zasądzone od powódki na rzecz pozwanego koszty procesu w wysokości 3634 zł, który jest stroną wygrywającą sprawę (art. 98 k.p.c.), złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictw w kwocie 34 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600 zł w stawce minimalnej adekwatnej do wartości przedmiotu sporu, zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w pkt II sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...). A. M.

5. (...)

(...)